Το Σύνταγμα της Ντβίνσκ και ο μυστηριώδης θάνατος του Γκράχοφ

Κατηγορία: Παγκόσμια Αναρχική Ιστορία

Γράφτηκε από τον/την Nick Heath

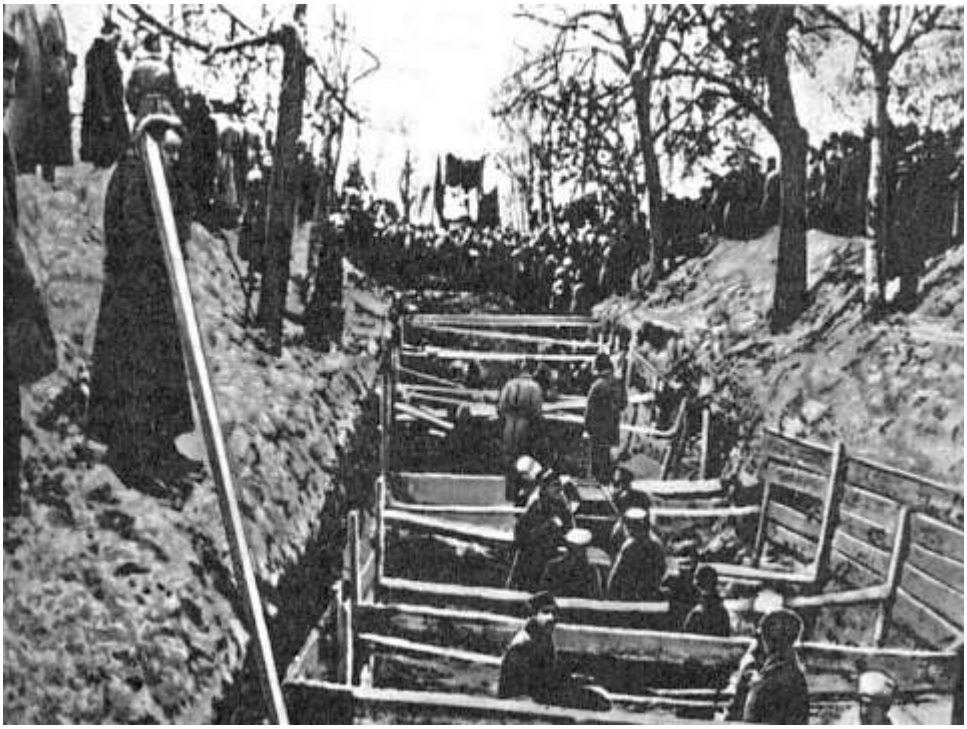

Μια σύντομη καταγραφή των επαναστατών του Συντάγματος της Ντβίνσκ και του ύποπτου θανάτου του διοικητή του Γκράχοφ

…ο Αρσίνοφ μου έλεγε συχνά ότι οι σύντροφοι της Ομοσπονδίας της Μόσχας και του ένδοξου Ντβίνσι (στρατιώτες του συντάγματος του Ντβίνσκ υπό την αρχηγία του συντρόφου μας Γκράχοφ) πολέμησαν στους δρόμους της Μόσχας. Οι ιστορίες της δεν έπαψαν ποτέ να με γεμίζουν περηφάνεια για τους Αναρχικούς της Μόσχας καθώς και τον Γκράχοφ και όλο το Ντβίνσι.

Νέστορ Μαχνό, Under the Blows of the Counterrevolution.

Τον Ιούνιο του 1917 ύστερα από την επανάσταση του Φεβρουαρίου και την εγκαθίδρυση της Προσωρινής Κυβέρνησης Κερένσκι, οι στρατιώτες του 5ου Στρατού του Βόρειου Μετώπου εξεγέρθηκαν και αρνήθηκαν να αναγνωρίσουν τη θανατική ποινή που επιβλήθηκε από την κυβέρνηση προκειμένου να «αποκαταστήσει το ηθικό» στις ένοπλες δυνάμεις. Στα συντάγματα των Κοζάκων δόθηκε η εντολή να επιβάλλουν την πειθαρχία στα συντάγματα πεζικού, κάτι που αποδείχθηκε μια μη αρεστή διαταγή. Στη συνέχεια απειλήθηκαν ότι αν δεν την υλοποιήσουν, οι ίδιοι θα αντικαθιστούσαν το πεζικό στα

χαρακώματα. Σαν αποτέλεσμα πάνω από χίλιοι στρατιώτες συνελήφθησαν και στάλθηκαν στην πόλη Ντβίνσκ. Εκεί δημιουργήθηκε ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης στο οχυρό του Ντβίνα. Ο αριθμός των ατόμων που φυλακίστηκαν πολύ γρήγορα ανήρθε σε 20.000. Τα δικαστήρια εργαζόντουσαν όλο το εικοσιτετράωρο, μοιράζοντας θανατικές καταδίκες και ποινές καταναγκαστικής εργασίας και στέλνοντας τους μετανοημένους πίσω στην πρώτη γραμμή. Οι συνθήκες ήταν άθλιες, χάρη εν μέρει στο πρόβλημα της υπερσυγκέντρωσης. Μέχρι τα μέσα Αυγούστου υπήρχαν τόσοι πολλοί κρατούμενοι που αποφασίστηκε να τους στείλουν στα μετόπισθεν. 869 στρατιώτες που είχαν υπηρετήσει στο μέτωπο για τρία χρόνια εστάλησαν στη φυλακή Μπουτίρκι στη Μόσχα. Ο Νέστορ Μαχνό είχε απελευθερωθεί από εκεί μόλις έξι μήνες πριν αφότου εξέτισε οκτώ χρόνια.

Οι συνθήκες που επικρατούσαν στην Μπουτίρκι ήταν τρομακτικές, με προσβολή από ψείρες και κοριούς, άθλια υγιεινή και πολύ υγρές συνθήκες με έντονο συνωστισμό. Ο διοικητής των φυλακών υποσχέθηκε στους στρατιώτες ότι θα βρίσκονταν εκεί μονάχα για 3-6 μέρες αλλά αυτό αποδείχθηκε αναληθές και η μεταχείριση των στρατιωτών επιδεινώθηκε. Εικοσιπέντε με τριάντα στρατιώτες μοιράζονταν ένα κελί, και σε μερικά υπήρχαν μέχρι και 75. Τη δωδέκατη μέρα εκεί οι στρατιώτες ξεκίνησαν απεργία πείνας. Οι εργάτες της Μόσχας άρχισαν να διοργανώνουν μαζικές συγκεντρώσεις ζητώντας την απελευθέρωσή τους. Στις 22 Σεπτεμβρίου οι αρχές αναγκάστηκαν να ενδώσουν στις μαζικές πιέσεις και να απελευθερώσουν τους στρατιώτες. Βρισκόντουσαν σε σοβαρή κατάσταση και εισήχθησαν σε δύο νοσοκομεία της Μόσχας. Εκεί αποφάσισαν να σταθούν μαζί σαν μια γροθιά. Όταν βγήκαν από το νοσοκομείο σχημάτισαν ένα επαναστατικό σύνταγμα. Οι Μπολσεβίκοι είχαν επιρροή στο σύνταγμα και οργάνωσαν έναν πυρήνα μέσα σε αυτό και επεδίωξαν να εκλεγούν στις διοικητικές θέσεις των μονάδων και των ουλαμών. Ωστόσο το Σύνταγμα Ντβίνσκ όπως τελικά ονομάστηκε ήταν κυρίως υπό Αναρχική επιρροή και εξέλεξε το βετεράνο Αναρχικό Γκράχοφ ως διοικητή του. Αναρχικός-κομμουνιστής πριν από το 1917, ο Γκράχοφ ήταν σημαιοφόρος του Τσαρικού Στρατού. Το Ντβίνσι έδρασε σε στενή συνεργασία με την Αναρχική Ομοσπονδία της Μόσχας της οποίας ο Γκράχοφ ήταν μέλος.

Κατά τη διάρκεια της Οκτωβριανής Επανάστασης οι μάχες στη Μόσχα ήταν ιδιαίτερα αιματηρές, σε αντίθεση με την Αγία Πετρούπολη όπου υπήρχαν λίγες απώλειες. Στη Μόσχα 300 πέθαναν από πολλαπλά τραύματα. Το Σύνταγμα Ντβίνσκ ανέλαβε ηγετικό ρόλο στις μάχες τις μέρες μεταξύ 26 Οκτωβρίου με 2 Νοεμβρίου. Ο Γκράχοφ διοικούσε τις μονάδες που κατέλαβαν το Δημαρχείο, το Ξενοδοχείο Μετροπόλ και το Κρεμλίνο. Στη μάχη οι Ευέλπιδες προέταξαν σθεναρή αντίσταση. Εκεί που είναι τώρα η Κόκκινη Πλατεία ο τριάντα ετών Μπολσεβίκος Γεβγκένι Σαπουνόφ, που ηγούνταν μια από τις μονάδες του Ντβίνσι, σκοτώθηκε.

Εβδομήντα του Ντβίνσι οι οποίοι είχαν πέσει στις μάχες ήταν μεταξύ εκείνων που θάφτηκαν στη Νεκρόπολη του Τείχους του Κρεμλίνου όπου αναπαύονται μέχρι σήμερα. Έγιναν κομμάτι της εικονογραφίας του νέου Σοβιετικού καθεστώτος. Ωστόσο η πραγματική κατάσταση ήταν λίγο διαφορετική. Ο Βολίν στο Unknown Revolution περιγράφει: το Ντβίνσι εγκαθιστά την έδρα του στο κτίριο όπου στεγαζόταν το Σοβιέτ της Μόσχας. Ταυτόχρονα, οι Μπολσεβίκοι εγκαθίδρυσαν μια Επαναστατική Επιτροπή (RevKom) η οποία αυτοανακηρύχθηκε «ανώτατη εξουσία». Το προσωπικό του Ντβίνσι, όντας Αναρχικοί, αμέσως θεωρήθηκε ύποπτο και ένα δίκτυο κατασκόπων δημιουργήθηκε γύρω από τους Μπολσεβίκους. Ο Γκράχοφ, μαζί με άλλα μέλη του προσωπικού, εξέφρασε την ανησυχία του για την πορεία της επανάστασης. Συγκεντρώνοντας όπλα και πυρομαχικά, είχε την ιδέα να εξοπλίσει τους

εργάτες. Τουφέκια, πολυβόλα και πυρομαχικά στάλθηκαν σε πολλά εργοστάσια ώστε να διανεμηθούν από τις επιτροπές εργοστασίων.

Κάτι τέτοιο αμέσως συνάντησε την αντίσταση των νέων αρχών. Στα τέλη του Νοεμβρίου του 1917 ο Γκράχοφ κλήθηκε στο Νίζνι Νόβγκοροντ για στρατιωτικές υποθέσεις. Εκεί στο κτίριο του στρατιωτικού κομισαριάτου πυροβολήθηκε θανάσιμα. Η επίσημη εκδοχή των Μπολσεβίκων ήταν ότι σκοτώθηκε σε «ατύχημα» από έναν άπειρο στρατιώτη που χειριζόταν απρόσεκτα ένα όπλο. Οι αναρχικοί είδαν με διαφορετικό τρόπο ότι ήταν μια κατασκευασμένη δολοφονία από τις νέες αρχές. Λίγο μετά, το Σύνταγμα Ντβίνσκ αποστρατεύτηκε από το νέο καθεστώς τόσο γρήγορα όσο και όλα τα άλλα επαναστατικά συντάγματα που είχαν λάβει μέρος στις μάχες της Μόσχας και της Πετρούπολης.

Nick Heath

Πηγές:

-Volin. The unkown revolution.
-Makhno, N. Under the blows of the counterrevolution.
-Βιογραφικό σημείωμα του Ανατόλι Ντουμπόβικ για τον Γκράχοφ στο http://socialist.memo.ru/dates/index.htm
-Φωτογραφία από http://en.wikipedia.org/wiki/Kremlin_Wall_Necropolis

Μετάφραση: Αιχμή

https://aixmi.wordpress.com/

αναρχική ιστορία αναρχικό κίνημα Ρωσία Communist Party διεθνισμός αναρχικός κομμουνισμός